

TEATRUL NECONVENȚIONAL ÎN SPAȚIUL PRIVAT AL LOCUINȚEI/

UNCONVENTIONAL THEATER IN THE PRIVATE SPACE OF THE DWELLING

Silvia IONESCU, asist. dr. arh.int./ assist. PhD. int. arch.

silviaionescu29@yahoo.com

Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, București, RO/
„Ion Mincu” University of Architecture and Urbanism, Bucharest, RO

Rezumat

Spectacolul de teatru a prins viață în spații variate de la amfiteatrul grec, până la forma consacrată și asimilată a teatrului cu scenă închisă și spectatori dispuși în fața acesteia, devenită simbol al reprezentărilor clasice. Tumultul din secolul XX accentuat de cele două Războaie Mondiale și apariția filmului a contribuit semnificativ asupra fenomenului teatral. În acest context, schimbările survenite în modul de percepție al teatrului de către public, declanșează soluții de revitalizare, redată de regizorii și teoreticienii ultimelor deceni. Aceștia mizează pe un spectacol credibil, viu, pur, în care limita spațială dintre spectacol și spectator este înlăturată.

Având un context nelimitativ, teatrul neconvențional pătrunde în viața cotidiană a

Abstract

The theater show came to life in varied spaces from the Greek amphitheater to the consecrated and assimilated form of the theater with closed scene and spectators arranged before it, become a symbol of classical representations. The Twentieth Century's turmoil emphasized by the two World Wars and the film's appearance contributed significantly to the theatrical phenomenon. In this context, the changes occurred in the audience's perception of theater, trigger revitalization solutions, rendered by the directors and theorists of the last decades. They rely on a credible, vivid, pure performance in which the spatial boundary between the show and the spectator is removed.

With a non-limiting context, unconventional theater penetrates the everyday life of spectators beyond

spectatorilor depășind limita convențională a clădirilor specifice spre spații alternative, nonteatrale.

Atunci când ne confruntăm cu spațiile temporare, reprezentațiile teatrale neconvenționale pot fi realizate oriunde, inclusiv în spațiul privat al locuinței. În acest context vom analiza relația dintre spectacolul de teatru și spațiul locuit. Acest nou concept ce exploatează temporar spațiul privat al locuinței este prezent și în România prin intermediul festivalurilor de teatru precum: „Home Fest”, „Cultura’n Șură”, etc.

Cuvinte cheie/ Keywords

teatru neconvențional, teatru în apartament, teatru în șură, festival de teatru/
unconventional theater, theater in the apartment, theater in the raft, theater festival

Introducere

Tranziția de la spațiile teatrale clasice la spațiile alternative, neconvenționale este determinată de schimbările sociale. Relația dintre teatru și societate a existat mereu, dar niciodată n-a fost mai pregnantă ca acum. Cele două Războaie Mondiale au lăsat cicatrici emoționale „schimbarea ideologică și discontinuitatea materială și psihologică s-au reflectat imediat pe scenă.” (Brown 2016, 406) Actorii, regizorii și scenograful își fac auzit strigătul creator înăbușit în durere în spații alternative, neteatrale precum cafenele, spații abandonate sau chiar pe stradă. Un spectacol sărac din punct de vedere tehnic, scenografic, dar cu o încărcătură emoțională semnificativă ce apropie publicul suferind de arta salvatoare.

the conventional boundary of specific buildings to alternative, non-theatrical spaces.

When confronted with temporary spaces, non-conventional theatrical representations can be made anywhere, including in the private space of the dwelling. In this context, we will analyze the relationship between the theater show and the living space. This new concept that temporarily exploits the private space of the dwelling is also present in Romanian through theater festivals such as: „Home Fest”, „Cultura’n Șură”, etc.

Introduction

The transition from classic theatrical spaces to alternative, unconventional spaces is determined by social changes. The relationship between theater and society has always existed, but it has never been more pregnant than it is now. The two World Wars left emotional scars, "the ideological change and the material and psychological discontinuity were immediately reflected on the stage." (Brown 2016, 406) Actors, directors and stage designers make their creative cry stifled in pain heard in alternative, untraditional spaces such as cafés, abandoned spaces or even on the street. A poor performance from a technical, scenographic point of view, but with a significant emotional charge that brings the suffering public closer to the saving art.

Evoluția spațiilor teatrale neconvenționale

Fenomenul teatral evoluează iar spațiul teatral s-a adaptat viziunilor regizorale din ultimele decenii. Peter Brook, cu lucrarea sa *Spațiul gol*, demontează teatrul tradițional atât ca spațiu, cât și ca spectacol. Spectacolele pot fi reprezentate oriunde, pe stradă, în hambare, în mansarde, tot ceea ce contează este contactul, interacțiunea cu publicul.

Pot să iau orice spațiu gol și să-l consider o scenă. Un om traversează acest spațiu gol, și altul îl privește și e tot ce trebuie să aibă un act teatral. Totuși, nu la așa ceva ne referim când vorbim despre teatru. Cortine roșii, lumini, vers alb, hohote de râs ele toate se amestecă într-o imagine neclară redată printr-un cuvânt generic. (Brook 2014, 18)

Relativitatea teatrului este dată de efemeritatea sa, un teatru viu trebuie să fie ancorat în realitatea socială actuală, să țină pasul cu moda. În teatru orice reprezentație, oricât de extravagantă ar fi, intră în declin, moare după ce spectatorii părăsesc sala.

Teoreticienii de teatru mizează pe puterea teatrului popular de a reda vitalitatea necesară fenomenului teatral, pentru a supraviețui unei perioade tumultuoase din punct de vedere al schimbărilor sociale. Un spectacol brutal senzorial, necenzurat emoțional ce aduce imaginea vizuală pură, nealterată de artificiile stilistice, pe scenă.

Aceeași viziune asupra actului teatral o are și regizorul Jerzy Grotowski. Acesta consideră că teatrul de astăzi este un act creator comun ce implică deopotrivă actorul și spectatorul. Lipsit de

The evolution of unconventional theatrical spaces

The theatrical phenomenon evolves and the theatrical space has adapted to the directorial visions of the last decades. Peter Brook with his work „The empty space”, challenges the traditional theater both as a space and as a show. The shows can be represented anywhere, on the street, in the barn, in the attic, all that matters is the contact, interaction with the public.

I can take any empty space and consider it a scene. One man crosses this empty space, and another looks at him and that's all it takes to have a theatrical act. However, this is not what we mean when we talk about theater. Red curtains, lights, blank verse, laughter, they all blend into a blurry image rendered by a generic word. (Brook 2014,18)

The relativity of the theater is given by its ephemerality, a living theater must be anchored in today's social reality, to keep up with fashion. In theater, any performance, however extravagant it may be, declines, dies after the spectators leave the hall.

Theatre theoreticians rely on the power of popular theatre to restore the vitality necessary to the theatrical phenomenon, in order to survive a tumultuous period in terms of social change. A brutal sensory show, uncensored emotionally that brings the pure visual image, unaltered by stylistic artifice, on stage.

Director Jerzy Grotowski has the same visions of the theatrical act. He considers that today's theatre is a common creative act that involves both the actor and the spectator. Lacking any commercial form, the

orice formă comercială, teatrul sărac din punct de vedere stilistic, se îndreaptă spre o existență comună spectacol-spectator. Jerzy Grotowski s-a concentrat asupra energiei vitale a spectacolului degajată în sfera spectatorului. El nu vede teatrul, ca pe o satisfacere imediată a nevoilor culturale și nici ca pe un mod de recreere sau divertisment. Teatrul e mai mult, e apanajul spectatorului a cărui „neliniște nu este generală, ci îndreptată în sensul căutării adevărului despre sine însuși și despre viziunea lui în viață.” (Tonitza, Banu 2004, 209)

În esență spectacolul de teatru oferă o experiență unică ce nu poate fi regăsită nici la film, nici pe stradă, nici acasă. Pentru a veni în întâmpinarea publicului său, sau pur și simplu pentru a găsi acel cadru capabil să amplifice sensibilitatea spectatorului, teatrul experimental depășește granițele rigide ale teatrului clasic migrând spre spații alternative. Limitând discuția la nivelul artei teatrale experimentale, spectacolul nu poate fi separat de spațiu și invers, au trăit, au evoluat și s-au reinventat împreună, de-a lungul istoriei. Având ca premisă această relație indestructibilă, fenomenul teatral este reflexia societății adaptată fiecărei perioade istorice.

Rămânând în aceeași sferă a spațiilor teatrale neconvenționale, se va face distincție între spațiile urbane metamorfozate în spații teatrale și spațiile arhitecturale, închise. De asemenea o altă problemă de nuanță este caracterul de temporalitate a spațiului destinat artei spectacolului, fiind o distincție majoră între temporar și permanent.

poor theatre is heading towards a common performance-spectator existence. In the poor stylistic theatre, due to the lack of artifice at both the scenic, scenographic and directing level, Jerzy Grotowski focused on the vital energy of the show released in the spectator's sphere. He does not see theatre, as an immediate satisfaction of cultural needs, nor as a way of recreation or entertainment. The theatre is more, it is the prerogative of the spectator whose "concern is not general, but directed in the sense of seeking the truth about himself and his vision in life." (Tonitza, Banu 2004, 209).

The theater performance offers a unique experience that can not be found nor at the movies, nor on the street or at home. In order to meet its audience, or simply to find that setting capable of amplifying the spectator's sensibility, the experiential theater goes beyond the rigid boundaries of classical theater, migrating to alternative spaces. Limiting the discussion to the level of experimental theater art, the show cannot be separated from space and vice versa, they lived, evolved and reinvented themselves together, throughout history. Given this indestructible relationship, the theatrical phenomenon is the reflection of society adapted to each historical period.

Remaining in the same sphere of unconventional theatrical spaces, a distinction will be made between urban spaces metamorphosed into closed theatrical spaces and architectural spaces. Also another problem of nuance is the temporality character of the space destined for the performing arts, being a major distinction between temporary and permanent.

În continuare vom dezbate tranziția spectacolului de teatru din spațiul teatral convențional spre spațiile neconvenționale temporare, exploatând teatrul ce are drept cadru spațiul privat al locuirii.

Spații teatrale temporare - Festivalurile de teatru

Efemeritatea spectacolului de teatru domină orice abordare scenică indiferent de locul și timpul unde este reprezentată. Festivalul de teatru oferă un cadru temporar creatorilor, ce experimentează spații noi în afara sălii de spectacol, unde piesa a luat naștere. O nouă atmosferă spațială, un public nou, o sărbătoare unde artiștii din diverse țări se întâlnesc pentru a emana emoție. Festivalurile de teatru au devenit un preambul conceptual în abordarea și transformarea spațiilor nonteatrale în spații teatrale permanente. În continuare vom face o incursiune prin spațiile neconvenționale ale celor mai importante Festivaluri de Teatru din Europa. În acest context vom aminti de „Festivalul Internațional de Teatru” din Sibiu, ce este în top trei a celor mai bune festivaluri de teatru din Europa, după cele de la Avignon și Edimburgh. Un fenomen ce transformă Sibiu în ultimii 16 ani într-o scenă uriașă cu trupe din toate colțurile lumii.

Varietatea spațială oferă publicului posibilitatea de a experimenta teatrul în toate formele sale, de la teatrul clasic ce are drept cadru spațial „Teatrul Radu Stanca” și „Teatrul Mic” din Sibiu la spații nonteatrale precum: incintele bisericilor reformate, incinta muzeului etnografic Astra ce oferă un cadru natural, variat, animat de casele tradiționale

Next we will discuss the transition of the theatrical performance from the conventional theatrical space to the temporary unconventional spaces, exploiting the theater that has as setting the private dwelling space. public closer to the saving art.

Temporary theater spaces - Theater festivals

The ephemerality of the theater performance dominates any scenic approach, regardless of the place and time where is played. The theater festival offers a temporary setting for the creators, who are experimenting with new spaces outside the theater, where the play was born. A new space atmosphere, a new audience, a celebration where artists from different countries meet to express emotion. Theater festivals have become a conceptual preamble in addressing and transforming non-theatrical spaces into permanent theatrical spaces. We will further make an incursion through the unconventional spaces of the most important Theater Festivals in Europe. In this context we will mention the "International Theatre Festival" in Sibiu, which is in the top three of the best theatre festivals in Europe, after those in Avignon and Edinburgh. A phenomenon that turns Sibiu over the last 16 years into a huge scene with troops from all over the world.

The spatial variety offers the public the opportunity to experience the theater in all its forms, from the classical theater that has as a spatial setting the „Radu Stanca Theater” and „Teatrul Mic” in Sibiu to non-theatrical spaces such as: the premises of the reformed churches, the premises of the „Astra Ethnographic Museum” which offers a natural,

românești, pasajul scărilor de pe strada Sibiu Fringe sau spațiul șurei Rășinari ce metamorfozează un grajd destinat animalelor în spațiu teatral neconvențional.

Interacțiunea publicului cu spectacolul de teatru pe perioada desfășurării festivalului este iminentă, indiferent dacă aceasta se produce voluntar sau nu. În acest context de contopire spațială și socială, teatrul dobândește o putere semnificativă de a cultiva gustul pentru artă.

Chiar dacă în București nu există un festival de teatru cu o notorietate internațională, există o serie de evenimente ce mențin arta teatrală experimentală în atenția publicului. Festivalul Internațional de Teatru Undercloud este printre evenimentele ce promovează teatrul independent aducând în fața publicului tineri artiști ce cred în visul teatrului, în puterea lui de a inspira de a fi model cultural al unei generații ancorate în virtual. Centrul cultural Art Cub este spațiul gazdă al acestui festival. Toate cele 11 spații sunt metamorfozate temporar în spațiu teatral.

„Home Fest” - Teatrul neconvențional în spațiul privat al locuirii

Un alt festival din București ce exploatează temporar spațiul privat al locuinței este Home Fest. Este un concept nou adus în sfera teatrului neconvențional din București, proiectul inițiat de *Lorgean theatre* dorește să aducă mici reprezentări de teatru în casele spectatorilor oferind o legătură intimă între spectacol și spectator. Prezent în viețile și-n casele bucureștenilor din 2008, „Home Fest” „este o formă de teatru comunitar, independent, desfășurat în spații domestice, care vizează crearea

varied setting, animated by the traditional Romanian houses, the passage of the stairs on Sibiu Fringe street or the space of the Rășinari shed that metamorphoses a stable destined for animals into an unconventional theatrical space.

The interaction of the audience with the theater performance during the festival is imminent, whether it is voluntary or not. In this context of spatial and social merger, the theater acquires a significant power to cultivate the taste for art.

Even if in Bucharest there is no theater festival with an international reputation, there are a number of events that keep experimental theater art in the public's attention. The „Undercloud” International Theater Festival is one of the events promoting independent theater, bringing before the audience young artists who believe in the dream of theater, in its power to inspire, to be a cultural model of a virtual-anchored generation. „The Art Cub” cultural center is the host space of this festival. All 11 spaces are temporarily metamorphosed into theatrical space.

„Home Fest” - The unconventional theater in the private space of the dwelling

Another festival in Bucharest that temporarily exploits the private living space is „Home Fest”. It is a new concept brought in the sphere of unconventional theater in Bucharest, the project initiated by „Lorgean theatre” wants to bring small theater representations in the houses of spectators offering an intimate connection between the spectacle and the spectator. Present in the lives and homes of Bucharest citizens since 2008, „Home Fest” „is a form of community theater, independent,

și consolidarea legăturilor sociale, transpune teatrul și arta performance-ului în spațiul privat și locuit.” (Home Fest 2017)

În continuare am să limitez discuția referitoare la metamorfozarea spațiului privat locuit în spațiu teatral, la edițiile festivalului „Home Fest” din 2017 și 2018, pentru a analiza patru din reprezentările de teatru la care am luat parte. „Muzeul 3017” (Fig. 1) este un *performance* ce încorporează sub același eveniment cultural o instalație de artă și o parte interactivă, un mic joc teatral improvizat între curatori și vizitatori, eveniment ce a fost desfășurat într-o casă în curs de amenajare.

Teatrul neconvențional poate lua forme variate, poate fi reprezentat oriunde și de oricine. Desigur, libertatea spațială și conceptuală definesc teatrul contemporan, dar în acest context nelimitativ orice grup de oameni ce rostesc câteva replici pot fi numiți actori ce transpun un act artistic viu, credibil și incitant? „Muzeul Subiectiv al Locuirii”(Fig. 2) din cadrul Festivalului „Home Fest” ridică această problemă ce merită dezbătută. Păstrând același cadru al locuinței private, în acest caz având drept suport o casa de la începutul secolului XX, cu spații generoase și decorații abundente, reprezentarea teatrală aduce în prim plan povestea evacuării dintr-o casă naționalizată a unei familii reprezentând minoritățile etnice din România. Regizorul și-a dorit să folosească actori neprofesioniști aparținând aceleși categorii mai sus menționate. Incluziunea socială sau relatarea unor povești reale este un lucru aplaudabil, dar din acest punct până la asimilarea spectacolului ca fiind un spectacol de teatru este un drum mai mult sau mai puțin discutabil.

performed in domestic spaces, intending to create and strengthen social connections, transposing theater and the art of performance into the private and inhabited space.” (Home Fest 2017)

Further I will limit the discussion regarding the metamorphosis of the private space into theatrical space, to the editions of the „Home Fest” festival in 2017 and 2018, in order to analyze four of the theater and performance representations to which I took part. „Muzeul 3017”, (Fig. 1) is a performance that incorporates under the same cultural event an art installation and an interactive part, a small theatrical play improvised between curators and visitors, an event that was held in a house in process of arrangement.

The unconventional theater can take various forms, it can be represented anywhere and by anyone. Of course, spatial and conceptual freedom define contemporary theater, but in this non-limiting context can any group of people who utter a few cues be called actors who transpose a living, credible and exciting artistic act? „Muzeul Subiectiv al Locuirii” (Fig. 2) within the „Home Fest” Festival raises this issue which is worth discussing. Keeping the same frame of private residence, in this case having as support a house from the beginning of the 20th century, with generous spaces and abundant decorations, the theatrical representation brings to the fore the story of the evacuation from a nationalized house of a family representing the ethnic minorities from Romania. The director wanted to use non-professional actors belonging to the same categories mentioned above. The social inclusion or the telling of real stories is applaudable, but from this point the assimilation of the show as theater performance is more or less debatable.

Fig. 1: *Performance „Muzeul 3017”*,
Festivalul de teatru „Home Fest”, 2017, București/
Theater festival „Home Fest”, 2017, Bucharest
Sursa: arhivă personală, 2017/
Source: personal archive, 2017

Fig. 2: *„Muzeul Subiectiv al Locuirii”*,
Festivalul de teatru „Home Fest”, 2017, București/
Theater festival „Home Fest”, 2017, Bucharest
Sursa: arhivă personală, 2017/
Source: personal archive, 2017

Ediția din 2018 își schimbă direcția, aducând în prim-plan mici reprezentații interpretate de actori profesioniști din întreaga Europă. „Twang” de/cu Laura Colomban (Italia) și „Body roots” de/cu Shira Eviatar sunt două puneri în scenă bazate pe un text dramatic contemporan având un singur personaj, ce au drept cadru spațial, scenografic livingul unui apartament. Astfel actul artistic are loc în incinta propriei locuințe, actorul interacționând direct cu micul grup de spectatori.

Acest proiect inedit în vasta lume a teatrului, Festivalul „Home Fest”, evoluează de la an la an și contribuie semnificativ la crearea legăturilor între artă și public, chiar în interiorul propriei locuințe.

Având ca bază contextul spațial nelimitativ, teatrul neconvențional poate fi realizat oriunde, dar particularitatea teatrului implementat în spațiul

The 2018 edition is changing its direction, bringing to the fore small representations played by professional actors from across Europe. „Twang”, by/with Laura Colomban (Italy) and „Body roots” by/with Shira Eviatar are two stagings based on a contemporary dramatic text having a single character, which have as a spatial, scenographic setting the living room of an apartment. Thus the artistic act takes place within the home, the actor interacting directly with the small group of spectators.

This unacted project in the vast world of theater, the „Home Fest” evolves from year to year, and contributes significantly to the creation of connections between art and the audience, even inside their own homes.

Based on the non-limiting spatial context, unconventional theatres can be performed anywhere, but the peculiarity of the theatre

intim al locuinței este conexiunea puternică a spectatorului cu spațiul. Familiaritatea cadrului de joc, generată de propria casa apropie aproape brutal publicul de spectacol, existând o relație emoțională cu spațiul premergătoare actului artistic.

„Cultură’n șură” - Teatrul neconvențional în spațiul privat al locuirii

Migrarea din spațiul clasic și pătrunderea în spațiul nonteatral aduce teatrul în mijlocul publicului, în intimitatea propriei case. La fel ca și Home Fest, festivalul de teatru în șură aduce spectacolul în spațiul privat al locuințelor sătenilor, transformând șura în spațiu teatral, fiind o inițiativă culturală inedită ce oferă acces la teatru tuturor categoriilor sociale.

Festival este inițiat de fundația Cultură’n șură în 2013. Prima ediție a avut loc în comuna Hida, județul Sălaj în curtea gospodăriei lui „Badea Florea”. Astfel șura devine scena, iar băncuțele din fața ei, sală de spectacol pentru cei 300 de oameni. Festivalul a luat amploare fiind extins și în județele Cluj, Alba, Sibiu și inclusiv în Muzeul Satului din București.

Acest proiect aduce în fața publicului „întâmplător” creațiile dramaturgilor clasici precum: A.P. Cehov, Moliere, etc. Prin unicitatea și puterea sa generatoare de emoții, actul artistic transformă spațiul intim al sătenilor, propria gospodăria, în spațiu teatral. Această sensibilă interacțiune dintre spectacol și spectator este inedită tocmai prin contrastul dintre actul artistic și public.

introduced in the intimate space of the home is the strong connection of the spectator with space. The familiarity of the acting setting, generated by its own house, almost brutally approaches the audience to the show, having an emotional relationship with the space, preceding the artistic act.

„Culture in the shed” - The unconventional theater in the private space of the dwelling

Migration from the classical space and entering the non-theatrical space brings the theater in the middle of the public, in the privacy of their own home. As well as the „Home Fest” caravan, „Teatrul în Șură” brings the show into the private space of the villagers' homes, transforming the shed into a theatrical space, being a unique cultural initiative that gives access to theater to all social categories.

Festival initiated by „Cultură’n șură” Foundation in 2013, by the director Victor Olehuț. The first edition took place in the Commune of Hida, Sălaj County, in the courtyard of "Badea" Florea's farm, so the shed becomes the scene and the benches before it a show room for the 300 people. The festival expanded to include the Counties of Cluj, Alba, Sibiu and even in the Village Museum in Bucharest.

This project brings "coincidentally" the creations of classic playwrights to the public, such as: A.P. Chekhov, Moliere, etc. Through its uniqueness and emotion-generating power, the artistic act transforms the intimate space of the villagers, their own household, into a theatrical space. This sensitive interaction between the show and the spectator is unique because of the contrast between the artistic and public act.

În acest context provocator, spectacolul de teatru are un efect surprinzător asupra publicului. Așa cum remarcă și regizorul și inițiatorul proiectului, Victor Olehuț, bucuria, surprinderea și plăcerea de pe fețele sătenilor sunt evidente. Au venit să vadă un spectacol cum nu au mai văzut, primind și împărtășind inconștient acea emoție unică specifică teatrului.

Cele două festivaluri de teatru „Home Fest” și „Cultură’n șură” sunt realmente contrastante, chiar dacă în esență abordează aceeași tipologie spațială, cadrul privat al locuinței. Diferențele survin din particularitatea publicului. În primul caz avem un public informat consumator de teatru experimental, un public care știe la ce să se aștepte, ce are ca scop exploatarea varietăților emoțiilor generate de spectacol. În cea de-a doua situație avem un public pur, care poate a luat parte pentru prima dată la un spectacol de teatru, un public ce se lasă surprins, experimentând sincer emoția degajată de actul artistic.

Așa cum remarcă teoreticianul Paul Allain (Paul Allain, Jean Harvie 2005, 434), varietățile spațiale „oferă particularități fizice și sociale” spectacolului de teatru generând astfel o implicare directă a spectatorului în actul artistic, tocmai prin această primire a spectacolului în cadrul intim al propriei locuințe. Acesta particularitate este specifică teatrului experimental. Un spectacol intrigant și inedit ce îți caută publicul, venind spre el pentru a genera în final un act artistic total, unde publicul, spațiul și spectacolul devin un singur element.

In this challenging context, the theatre performance has a shocking effect on the audience. As the director and initiator of the project, Victor Olehuț, notes, the joy, surprise and pleasure on the faces of the villagers are evident. They came to see a show they had never seen before, receiving and sharing unconsciously that unique emotion specific to theatre.

The two theatre festivals, "Home Fest" and "Cultură'n șură", are really contrasting, even though they essentially approach the same spatial typology, the private setting of the home. The differences arise from the particularity of the public. In the first case we have an informed consumer of experimental theatre, an audience that knows what to expect, which aims to exploit the variety of emotions generated by the show. In the second situation we have a pure audience, who may have taken part for the first time at a theatre performance, an audience that allows itself to be surprised, sincerely experiencing the emotion released by the artistic act.

As theorist Paul Allain points out, the spatial varieties "offer physical and social particularities" (Paul Allain, Jean Harvie 2005, 434) to the theatrical performance, thus generating a direct involvement of the spectator in the artistic act, precisely by receiving the performance within the interior of his home. This particularity is specific to the experimental theatre. An intriguing and unique show that is searching for its audience, coming to meet it to finally generate a total artistic act, where the public, space and the show become one element.

Concluzii

Schimbările apărute în sfera spectacolului atrag schimbări spațiale. Fenomenul teatral depășește granița convențională a clădirilor specifice spre spații alternative, nonteatrale, oferind creatorilor de teatru un cadru viu, credibil, unde publicul este invitat să facă parte din actul artistic.

Astăzi teatrul este în căutarea identității și necesității luptând simbolic cu tehnologia media ce acaparează nevoia de divertisment. Pentru a atrage publicul, este nevoie ca spectacolul de teatru să ofere ceva mai mult spectatorului. În acest context, spațiile neconvenționale, animate de activități variate (concerte, proiecții de film, festivaluri, expoziții, etc.) incluzând și spectacolele de teatru, pot fi o alternativă a sălilor clasice rigide, în același timp oferind și tinerilor artiști posibilitatea de a crea și a atrage public nou.

Teatrul, prin natura sa creatoare, are puterea de a metamorfoza orice loc într-un spațiu teatral unic, sensibil. Pentru a veni în întâmpinarea publicului, spectacolul pătrunde și în spațiul privat al locuinței, transformând astfel apartamentele sau șurele caselor din mediul rural în spații teatrale temporare.

Fenomenul teatral nu poate fi ținut sub o anumită formă conceptuală, efemeritatea momentului oferă unicitatea. Ce astăzi este nou, mâine este învechit și supus pieririi. Așa cum spunea scenograful Tannis Kakkos „(...) teatrul este o artă în constantă mișcare; nu lucrăm decât pentru astăzi. Această muncă nu poate fi revăzută mai târziu sau reevaluată.” (Banu 2009, 92)

Conclusions

Changes occurred in the show world attract spatial changes. The theater phenomenon goes beyond the conventional border, of the specific buildings, towards alternative, non-theatrical spaces, it offers to the theater creators a living, credible setting where the public is invited to be part of the artistic act.

Today, theater is in search of identity and necessity, symbolically struggling with the media technology that is taking over, the need for entertainment. In order to attract the audience, the theater performance needs to offer something more, giving it the exciting, challenging stimulus and a friendly, warm, familiar setting. In this context, unconventional spaces, animated by various activities (concerts, film screenings, festivals, exhibitions, etc.), including theatrical performances, can be an alternative to rigid classical halls, while also offering young artists the opportunity to perform, create and attract audiences.

The theater by its creative nature has the power to transform any space into a unique, sensitive theatrical space. In order to meet the public, the show also entered the private space of the house, thus transforming the apartments or the sheds of houses in the rural areas into temporary theaters.

The theatrical phenomenon cannot be pinned under a certain conceptual form, the ephemerality of the moment is offering its uniqueness. What is new today, tomorrow is outdated and subject to perdition. As scenographer Tannis Kakkos said, "(...) theatre is an art in constant motion; we only work for today. This work cannot be reviewed later or re-evaluated." (Banu 2009, 92)

Astăzi actul artistic se mulează pe spațiu și invers, transformând spectacolul într-un act total coagulant. Mâine poate această formă de spectacol nu-și mai are sensul. Dar indiferent de forma sa vizuală, de spațiul unde se joacă sau de contextul social, fenomenul teatral rămâne un reper cultural ce are puterea de a se adapta și a merge mai departe.

Today, the two symbolic energies of the theater, the spectacle and the spectator, become one element, transforming the artistic act into a total, coagulating spectacle, where the spatial limits are diminished. The artistic act is moulded on the space and vice versa, in the end what counts is only the emotion.

Referințe/ References

- Banu, G.(2009): Yannis Kokkos, scenograful și cocostârcul. București: Curtea Veche
- Brook, P. (2014): *Spațiul gol*. București: Nemira.
- Brown, J. R. (2016): *Istoria teatrului universal*, București: Nemira.
- Cultură' sură. (2013, accesat, iunie, 20) Preluat de la: <http://culturansura.ro/>
- Festivalul de Teatru Sibiu. (accesat, septembrie, 2018) Preluat de la: <https://fitsb.ro>
- Geotowski, J. (1998): *Spre un teatru sarac*, București: Unitext.
- Home Fest. Home Fest. (2017, accesat, august, 2018) Preluat de la: <https://homefest2017>
- RevistaTeatrală Radio. Scurt istorical Festivalului Internațional de Teatru,Sibiu (2014, accesat, august, 2018) Preluat de la: <http://revistateatrala.radioromaniacultural.ro>
- Tonitza, I. M., Banu, G. (2004): *Arta Teatrului*, București: Nemira.